

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.266/2009/2.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a dr. Orbán György ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - a dr. Stern Sándor ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen szerződés megszűnésének megállapítása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2009. február hó 6. napján kelt 16.P.21.869/2008/21. számú ítélete ellen a felperes részéről 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **megváltoztatja** és elrendeli a ..., belterület .../22. hrsz-ú, **/cím 1/** alatti ingatlan tulajdoni lapjára az alperes javára 6.000.000.- Ft és járulékai biztosítására bejegyzett jelzálogjog törlését.

Megkeresi a ...-i Körzeti Földhivatalt a jelzálogjog törlésének foganatosítása végett.

A felperes perköltség fizetésére kötelezését mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000.- (Ötszázezer) Ft első- és másodfokú eljárási költséget.

Köteles az alperes az illetékes állami adóhatóság külön felhívására megfizetni a Magyar Államnak 360.000 (háromszázhatvanezer) Ft elsőfokú, és ugyancsak 360.000 (háromszázhatvanezer) Ft másodfokú feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint néhai **/személy 1/** érzelmi kapcsolatban állott a felperes édesanyjával, néhai **/személy 2/-vel**, bejelentett lakcíme

is a felperes édesanyjának lakása volt. 2004. május hó 11. napján **/személy 2/** beltagsága és **/személy 1/** kültagsága mellett létrehozták a **/cég 1/-t**, amelynek bejegyzése iránt 2004. május hó 13. napján nyújtottak be kérelmet a Veszprém Megyei Bíróság Cégbíróságához. Miután a cégbíróság hiánypótlási felhívásának nem tettek eleget, a cégbíróság 2004. június hó 22. napján jogerőre emelkedett - 2004. június 7. napján kézbesített - Cg.19-06-507725/6. számú végzésével a kérelmet elutasította.

Az alperes 2004. május hó 21. napján értékesített egy tulajdonában álló ingatlant 13 millió forint vételárért, amelyet 2004. június 9. napján kapott kézhez.

A perben nem álló **/személy 3/** hitelközvetítő közreműködésével **/személy 2/** és **/személy 1/** (mint adóstársak) kölcsönszerződést kötöttek az alperessel 2004. június hó 25. napján közjegyző előtt 6 millió forint kölcsönösszegre vonatkozóan. A kölcsön visszafizetésének határidejét 2004. november hó 25. napjában határozták meg. Az alperes az okirat aláírásával egyidejűleg a 6 millió forintot átadta **/személy 2/-nak**. A felek a kölcsön biztosítására jelzálogjogot alapítottak az alperes javára a **/személy 2/** tulajdonában álló ... belterület .../22. hrsz-ú ingatlanra. A kölcsön- és a jelzálogjogot alapító szerződést szerkesztő közjegyző kérelmére a Veszprémi Körzeti Földhivatal 42.066/2004.06.25. számú határozatával a jelzálogjogot bejegyezte az ingatlan-nyilvántartásba, egyben intézkedett annak a felek részére történő megküldéséről, a kézbesítés igazolására szolgáló tértivevények azonban a földhivatali iratok között nem lelhetők fel. A határozat ellen jogorvoslati kérelem nem érkezett.

A kölcsönt az adósok nem fizették vissza az alperesnek.

/Személy 1/ beltagja volt az **/cég 2/-nek**, amely gazdasági társaság 2004. június hó 10. napján végelszámolás alá került, 2004. augusztus 13. napján azonban 3 millió forint összegű hitelt vett fel a Magyar Vállalkozásfejlesztési Alapítványtól. A hitel biztosítására a felperes jelzálogjogot engedett a tulajdonát képező ... 398. hrsz-ú ingatlanra. A jelzálogjog alapításra vonatkozó szerződés érvénytelenségét a Zirci Városi Bíróság P.20.161/2005/4/I. számú ítéletével megállapította azzal, hogy a betéti társaság képviselőjében eljáró **/személy 1/** megtévesztette a felperest a szerződés megkötésekor, amikor elhallgatta a végelszámolás alá kerülés tényét.

/személy 2/ 2004. december hó 17. napján, míg **/személy 1/** a per tartama alatt elhalálozott.

A felperes elsődleges kereseti kérelmében a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy azt nem **/személy 2/** írta alá, illetőleg **/személy 2/** a szerződés megkötésekor cselekvőképtelen állapotban volt. Másodlagos kereseti kérelme annak megállapítására irányult, hogy a kölcsönszerződést az alperes nem teljesítette, ezért az annak biztosítására

Pf.II.20.266/2009/2.szám

bejegyzett jelzálogjog szerződés megszűnt, aminek következtében kérte a jelzálogjog ingatlan-nyilvántartásból való törlésének elrendelését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A másodlagos kereseti kérelemmel szemben azzal védekezett, hogy a szerződésben meghatározott összegű kölcsönt az adósoknak a szerződés megkötésének napján, a közjegyző előtt átadta.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság P.20.913/2006/72. számú ítéletével a keresetet elutasította. A felperesi fellebbezés folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.067/2008/12. számú részítéletével a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést helybenhagyta, a másodlagos kereset vonatkozásában azonban az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította további bizonyítási cselekményeket előírva.

A felek a megismételt eljárásban korábbi előadásaikat fenntartották.

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által előírt bizonyítási cselekmények lefolytatását követően a keresetet ítéletével elutasította. Határozatának indokolásában mérlegelte a felmerült bizonyítékokat, és megállapította, hogy **/személy 3/** tanúvallomása alkalmas annak igazolására, hogy az adósok vállalkozásuk megkezdése érdekében kölcsönt kívántak felvenni, amelyhez szükséges pénzüsszeggel az alperes okirattal igazoltan rendelkezett. A kölcsönösszeg átadását **/személy 3/** és **/tanú 1/** érdektelen tanúk vallomása alapján bizonyítottanak tekintette. Ugyanakkor elfogadhatónak találta azt az alperesi állítást is, hogy a jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó földhivatali határozat a tulajdonos **/személy 2/** részére kézbesítésre került, mivel a földhivatali irat erre nézve intézkedést tartalmaz.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereseti kérelemnek történő helyt adás érdekében. Fellebbezésének indokolása szerint az alperes nem tudott eleget tenni bizonyítási kötelezettségének a kölcsönösszeg átadására vonatkozóan. E körben hivatkozott a kölcsönszerződés szövegezésének nem egyértelmű voltára, továbbá arra, hogy a betéti társaságot, amelynek alapításához feltételezetten szükséges lett volna a pénzüsszeg, a cégbíróság a cégjegyzékbe nem jegyezte be, az erre irányuló kérelmet már a kölcsön felvételét megelőzően jogerősen elutasította. Álláspontja szerint az alperesi teljesítés elmaradására utal az a körülmény is, hogy a hitelező a kölcsön behajtása érdekében a visszafizetési határidő letelte után sem járt el. Ugyanakkor **/személy 3/** és **/tanú 1/** tanúk elfogulatlannak nem tekinthetők, így vallomásuk tényállás

megállapításának alapjául nem szolgálhat. Kiemelte továbbá, hogy a jelzálogjog bejegyzéséről szóló határozat átvétele sem igazolható a földhivatali iratok alapján, így nem valószínűsíthető, hogy a jelzálogjog kötelezett tudott az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés megtörténtéről.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Ennek indokolásában kiemelte - mint a kölcsön átadásának tényére utaló bizonyítékot -, hogy a felperesi jogelőd a szerződéskötés napjáig a cégbejegyzést elutasító határozatot nem kapta meg, a megismételt eljárásban meghallgatott érdektelen tanúk a pénzáadás megtörténtét igazolták, továbbá, hogy a jelzálogjog földhivatali bejegyzéséről szóló határozatot **/személy 2/** vélelmezhetően éppúgy kézhez vette, ahogyan az alperes is. Egyebekben fenntartotta az elsőfokú eljárásban felsorakoztatott jogi érveit.

A fellebbezés **alapos**.

Az ítéletábra mellőzi az elsőfokú ítéleti tényállásból a kölcsön átadásának megtörténtére vonatkozó ténymegállapítást az alább részletezett indokolás alapján.

A másodlagos kereseti kérelemről történő döntés során a bíróságnak alapvetően abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy megtörtént-e a kölcsönösszeg átadása. Mint ahogy arra a Szegedi Ítéletábra Pf.II.20.067/2008/12. számú részítélete is rámutatott indokolásában, ennek tényét a kölcsönszerződést rögzítő közjegyzői okirat nem tartalmazza, így az a hitelezői teljesítést nem bizonyítja. Az okirat szerint ugyanis az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a kölcsön összegét „2004. június 25. napján rendelkezésre bocsátja”. Ebből a szövegezésből csupán arra lehet egyértelműen következtetni, hogy a kötelezettségvállalás az alperes részéről megtörtént oly módon, hogy a szerződéskötés napján kellett teljesítenie. Az alperes által nyújtandó szolgáltatás fent idézett módon történt megfogalmazása ugyanakkor csak úgy értelmezhető, hogy a szerződés írásba foglalásáig pénzáadás nem történt, az alkalmazott jelen idő ún. közeli jövőidejűséget fejez ki. Ezért a szerződést tartalmazó közjegyzői okirat a pénzáadás megtörténtét önmagában nem bizonyítja, így a teljesítés tényét állító alperest terhelte a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján állításának további bizonyítása.

Az alperesi előadás szerint a pénzáadásra a közjegyző előtt került sor, azt maga a közjegyző is látta, mint ahogy azt is, hogy **/személy 2/** az átadott összeget átszámolta. Kétségtelen, hogy közvetett bizonyítékok (**/személy 3/**, **/tanú 1/** és **/személy 1/** tanúvallomása) alátámasztják a hitelezői teljesítés megtörténtét, azonban az ennek igazolására meghallgatott tanúk teljesen érdektelennek nem tekinthetők, s van köztük olyan, akinek szavahihetősége is megkérdőjelezhető.

Így **/személy 1/** meghallgatása során mindvégig állította, hogy csupán a

Pf.II.20.266/2009/2.szám

kölcsönszerződés tanúja volt, annak ellenére, hogy a szerződésben adósként szerepel. Ellentétes a peradatokkal az a jognyilatkozata is, hogy **/személy 2/** egyedül kívánt pályázni, amihez a kölcsönre szüksége volt. Szavahihetőségét gyengíti az a körülmény is, miszerint a Zirci Városi Bíróság P.20.161/2005/4/I. számú ítéletével más ügyben tanúsított megtévesztő magatartása miatt állapította meg a felperes és a tanú között létrejött szerződés érvénytelenségét.

/személy 3/ szavahihetősége ugyancsak megkérdőjelezhető, hiszen az eljárás során alperesi kérdésre először egyértelműen azt nyilatkozta, hogy ő kölcsönt az alperestől soha nem vett fel, majd - miután az alperes ezzel ellentétes vallomást tett - e nyilatkozatát módosította. A bíróság álláspontja szerint életszerűtlen, hogy egy magas összegű - 1 millió forintos - kölcsön felvételére az adós ne emlékezzen. A tényeknek ellentmond az a nyilatkozata is, hogy a hitelszerzésre **/személy 2/től és /személy 1/től** kapott megbízását követően két héten belül megkötötték volna a szerződést.

Ugyancsak értékelendő körülmény, hogy **/személy 3/** és **/tanú 1/** tanúk - mint ahogy arra a felperes is mindvégig hivatkozott -, teljesen érdektelennek nem tekinthetők a jogügyletben, hiszen - mint hitelközvetítő, valamint annak munka-, illetőleg élettársa - általuk is elismerten közvetítői jutalékban részesültek. Nem lényegtelen az a körülmény sem, hogy nevezett tanúk maguk sem állították, hogy az alperes által hivatkozott pénzáadásnál jelen lettek volna.

Miután kizárólag e három - a kifejtettek szerint kétségesnek tekinthető - tanúvallomás állt rendelkezésre a pénzáadás tényére vonatkozóan, a további körülmények is nagy jelentőséget kaptak a tényállás megállapítása során, amelyek azonban gyengítették a tanúvallomásokat:

- A tanúk állítása szerint a közjegyző előtt történt meg a pénzáadás. Miután a közjegyző telefonon tett nyilatkozata szerint ez nem szokványos eljárás a gyakorlatában, az ítéletábra álláspontja az, hogy erre a megszokottól eltérő mozzanatra emlékeznie kellett volna, ha az valóban megtörtént. A közjegyző viszont nem emlékezett arra, hogy a kölcsönösszeg átadására sor került volna a jelenlétében.

- A közjegyző előtti alperesi teljesítés ellen szól, hogy a szerződés csupán kötelezettségvállalást tartalmaz, hiszen a pénzáadás tényét nem múlt időben szövegezi, ugyanakkor sem nyugta, sem elismervény nem készült, s a hitelezői teljesítés megtörténtét még utólag sem vezették rá az okiratra annak ellenére, hogy mindezeknek a közjegyző irodájában nem lett volna akadálya. Valószínűsíthető továbbá, hogy a közjegyző, mint jogi végzettségű szakember, akit az 1991. évi XLI. tv. 1. §-a, illetőleg 3. § (2) bekezdése alapján az iratban is feltüntetendő figyelmeztetési kötelezettség terhelt, amennyiben előtte teljesítés történik, e tényről rögzíti, illetőleg a feleknek erre irányuló tanácsot ad éppen a későbbi jogviták

elkerülése és a felek jogainak megóvása érdekében. Ezzel összhangban rendelkezik a törvény 120. § (1) bekezdés b) és c) pontja, amelyek a jogügylet lényegéről és jogkövetkezményeiről szóló tájékoztatási kötelezettséget, valamint az írásba foglalás világos és egyértelmű jellegének követelményét írják elő. Ha tehát a hitelezői teljesítés megtörténte az iraton nem szerepel, e tény is a teljesítés hiányára utal.

- Nyomattékkal értékelte az ítélőtábla azt is, hogy **/személy 3/** tanúvallomása szerint **/személy 1/** 2004. május végén bízta meg hitelszerzéssel a tanút, amikor a megbízott a bankhitel ügyintézési határidejét 3 - 4 hétben valószínűsítette, amit a megbízó túlságosan elhúzódónak ítélt, s emiatt a rövidebb átfutási idejű magánkölcsön mellett döntött. Ugyanakkor a perbeli kölcsönszerződés megkötésére is megközelítőleg 1 hónap elteltével került sor úgy, hogy a szerződési feltételek sem voltak kedvezőbbek az adósokra nézve a szokásos pénzintézeti hitelkondícióknál.

- Az alperes állította, egyben okirattal igazolta, hogy a kölcsön nyújtásához elegendő pénzösszeg már 2004. június hó 9. napján rendelkezésére állt. Ehhez képest nem érthető, hogy ha az adósoknak - a tanúvallomások szerint - a kölcsönre sürgősen szüksége volt, s a fedezeti ingatlan is rendelkezésre állt, milyen okból vártak további két hetet a felek a szerződés megkötésével.

- A mai élet- és gazdasági viszonyok között ugyancsak némiképp életszerűtlen és szokványosnak nem tekinthető, hogy az alperes az ingatlana ellenértékeként kapott vételárat nem helyezte el pénzintézetben annak kézhezvételét követően, jöllehet csak egy részére kötött - azt is két héttel később - kölcsönszerződést.

- Szokatlan és nem a legkézenfekvőbb eljárás továbbá, hogy település 1-beli székhelyű közjegyzőt bíztak meg a felek a szerződés írásba foglalásával annak ellenére, hogy **település 1-hez** egyik fél sem kötődik, az még csak nem is a szerződést kötő felek lakóhelye közti útvonalon fekszik (**város 1-város 2**).

- Ugyancsak értékelendő körülmény, hogy a vallomások szerint induló vállalkozás beindításához volt szükség a kölcsönösszegre, ugyanakkor a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában az alapítani kívánt betéti társaság cégbejegyzése iránti kérelem már - hiánypótlás elmaradása miatt - elutasításra került, amely tényről az adósoknak nemcsak hogy tudomása volt a kézbesítés 2004. június 7-i megtörténte miatt, hanem az elutasító végzés akkorra jogerőre is emelkedett. Nem bizonyított tehát olyan cél, amelynek megvalósítása érdekében a szerződés megkötésének időpontjában a kölcsönösszegre a felperes édesanyjának szüksége lett volna.

- Nem igazolt az sem, hogy **/személy 2/** a kölcsön felvételét követően bármilyen célra nagyobb összeget fordított volna.

- A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem kezelhető tényként az sem, hogy **/személy 2/** részére a jelzálogjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzését elrendelő határozat kézbesítése megtörtént volna. Ennek megállapításához pusztán a földhivatali iraton szereplő irodai utasítás nem teremthet kellő alapot még abban az esetben sem, ha az alperes a határozatot kézhez vette. Így az, hogy a végzéssel szemben a felperes édesanyja jogorvoslattal nem élt, nem bizonyítja a kölcsön átadásának tényét.

A most felsorolt körülmények olyan mértékben gyengítik a teljesen aggálytalanként egyébként sem értékelhető tanúvallomásokat, amelynek következtében a rendelkezésre álló adatok együttes mérlegelése után nem állapítható meg, hogy az alperes a pénzáadás tekintetében az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének megfelelő módon eleget tett volna, nem igazolt tehát az alperesi teljesítés ténye. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bizonyítás eredményét a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint felülmérlegelte és etekintetben részben új tényállást állapított meg (EBH. 2006.1526. számú eseti döntés).

Miután a felperes perbeli nyilatkozatai tartalmuk szerint (Pp. 3. § (2) bekezdés) a másodlagos kereseti kérelem tekintetében egyben hitelezői késedelem miatti elállási nyilatkozatoknak is minősülnek, hiszen sem a felperes, sem édesanyja - mint a felperes jogelődje - nem kért teljesítést, s a felperes a szerződés megszűnésére hivatkozott, az ítéltábla az elállási jog gyakorlásának jogszerűségét is vizsgálta.

A hitelező teljesítésére nyitva álló határidő a szerződéskötés napjának 24. órája volt. A fentebb részletezettek szerint azonban az alperesi kötelezett késedelembe esett, miután a kölcsönösszeget a jogosultnak nem adta át. Késedelem esetén a jogosult követelheti a teljesítést, vagy ha az többé nem áll érdekében, elállhat a szerződéstől (Ptk. 300. § (1) bekezdés). Elállásra azonban csak akkor van lehetőség, ha annak törvényi feltételei fennállnak. A perbeli esetben a felek az alperesi teljesítésre nem szabtak ún. fix (szigorú) határidőt és póthatáridő tűzésére sem került sor, ennek megfelelően - a Ptk. már hivatkozott 300. §-ának (1) bekezdése szerint - a felperesnek, mint a jogosult jogutódjának bizonyítania kellett, hogy a teljesítés már nem áll érdekében. Érdekmúlás akkor következik be, ha a szerződés megkötésével elérni kívánt cél, a - késedelmes - teljesítéssel már nem valósítható meg. Miután a kölcsönszerződés megkötésének célja a perbeli adatok szerint a felperes azóta elhunyt édesanyja és a szintén elhalálozott **/személy 1/** közös vállalkozásának beindítása, a cég tevékenységi körének megfelelő működtetése volt, ugyanakkor a cégbejegyzésre irányuló kérelmet a cégbíróság jogerősen elutasította, az alapító tagok pedig időközben meghaltak, nem kétséges, hogy a felperesnek, mint az egyik alapító tag jogutódjának többé már nem áll érdekében a kölcsön felvétele. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát a jogosulti érdekmúlás megfelelően igazolt. Okát tekintve ezzel a felperesi elállás jogszerűnek minősül, ez azonban önmagában az elállás megtörténtének megállapításához nem elegendő, ahhoz egyéb, a Ptk. 320. § (1) bekezdésében rögzített kellékek is szükségesek. Ennek megfelelően elállásnak csak a másik szerződő félhez intézett (címezett) határozott, egyoldalú jognyilatkozat tekinthető (BDT. 2000.339., BDT. 2004.1007. számú eseti döntések). E követelményeknek a felperes módosított - másodlagosan előterjesztett - kereseti kérelme felel meg, hiszen abban kérte a szerződés megszűnésének megállapítását. Az elállás ugyanis a szerződést felbontja (Ptk. 320. § (1) bekezdés), a felbontás pedig a szerződés megszűnésének egyik esete (Ptk. 319. § (1) bekezdés).

Tekintve, hogy a kifejtettek szerint a felperes elállása jogszerűnek minősül, nyilatkozata a perbeli szerződést felbontotta. A Ptk. 319. § (3) bekezdése szerint a szerződés felbontása esetében a szerződés megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal szűnik meg, és a már teljesített szolgáltatások visszajárnak. A felek jogviszonyában azonban a főkötelezettségek teljesítése nem történt meg, így etekintetben jogkövetkezményt alkalmazni nem kellett. A jelenleg felperes tulajdonában álló ingatlanra azonban a teljesítést biztosító mellékkötelezettségként jelzálogjog került bejegyzésre. A zálogjog, mint szerződést biztosító mellékkötelezettség járulékos jellegű jogintézmény. Járulékos jellegéből következik - többek között -, hogy terjedelme az alapul fekvő követeléshez igazodik (Ptk. 251. § (3) bekezdés), továbbá, hogy megszűnik, ha a követelés megszűnik (259. § (3) bekezdés). Miután a kölcsönszerződés megszűnése maga után vonja a kölcsönkövetelés megszűnését is, a kölcsönszerződés megszűnéséből egyértelműen következik a járulékos jellegű zálogjog megszűnése is, különös tekintettel arra, hogy az alapszerződés megszűnésével a jelzálogjog elveszti eredeti funkcióját, a követelés biztosítását.

Az 1997. évi XLI. tv. (a továbbiakban: Inytv.) 62. § (1) bekezdés b) pontjának rendelkezése értelmében keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését az az érdekelt, aki bizonyítja, hogy a bejegyzett jog megszűnt. A most kifejtettek szerint az alperes nyilvántartott jelzáloga megszűnt, ezzel a törléshez szükséges törvényi feltételek egyike teljesült. Megállapítható ezen túlmenően a felperes érdekelti minősége is, mivel az ingatlan tulajdonjogát törvényes öröklés útján megszerezte, jogosultsága az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzést nyert. Az idézett jogszabályi feltételek megvalósulásával tehát a törlési kereset megalapozott.

A kifejtettek tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával megváltoztatta, helyt adott a felperes másodlagos kereseti kérelmének, elrendelte a jelzálogjog törlését, és ennek érdekében megkereste az illetékes körzeti földhivatalt.

Miután az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán a felperes teljes egészében pernyertes lett, mellőzte a másodfokú bíróság a felperes elsőfokú perköltségben való marasztalását.

A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni a felperesnek az első- és másodfokú eljárásban jogi képviseletével összefüggésben felmerült perköltséget, amelynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (1) bekezdése, valamint (5) és (6) bekezdése alapján a jogi képviselő által kifejtett munkamennyiséggel arányosan határozta meg, szem előtt tartva a pertárgyértéket is.

Köteles továbbá a pervesztes alperes a felperes személyes költségmentessége (Pp. 84. § (1) bekezdés) folytán előzetesen le nem rótt 360.000.- Ft összegű kereseti és ugyanilyen összegű fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) és 15. § (1) bekezdése alapján, miután költségkedvezményben az eljárás során nem részesült.

S z e g e d, 2009. június 17.

Dr.Szeghő Katalin sk..Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Zanócné dr.Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró